

MUZICA DE FILM

“comentariul muzical mereu expresiv și inteligent al lui Tiberiu Olah.” (**Silvian Iosifescu** – *Cronica filmului „Răscoala”*, extras, în *Scânteia*, București, 23.III.1966)

„muzica lui Tiberiu Olah: inspirată de-a lungul întregii pelicule, dar aici desfășurându-se superb într-o funcție întreită: de ritmare, de comentare și de interpretare dramatică. Trebuie să mărturisesc că e o pagină de film care va rămâne!” (**Florian Potra** – *„Răscoala”*, extras, în *Luceafărul*, București, 19.III.1966)

„frumusețea și virtuțile dramatice ale muzicii scrise de compozitorul Tiberiu Olah, cu leit-motivele ei caracterizante și care se rețin. Cu capacitatea ei de a susține, de a comenta și de a puncta diferitele episoade, momentele de vârf ale conflictului – o muzică inspirată, prezentă și în același timp lipsită de orice ostentație. Fără doar și poate, o foarte bună muzică de film istoric.” (**D. Costin** – *O monumentală evocare artistică, un vibrant mesaj patriotic. Filmul „Mihai Viteazul”*, extras, în *Scânteia*, București, 14.II.1971)

„valoarea ilustrației muzicale – o nouă și convingătoare demonstrație a rarelor virtuți ale autorului ei – compozitorul Tiberiu Olah.” (**D. Costin** – *Cronica filmului „Printre colinele verzi”*, extras, în *Scânteia*, București, 29.IV.1971)

„Monoloagele murmurate de Paul /.../, ca și excelenta partitură a compozitorului Tiberiu Olah devin punctul de sprijin al peliculei.” (**Tudor Caranfil** – *La granița dintre cuvânt și imagine. „Printre colinele verzi”*, extras, în *Informația Bucureștiului*, 4.V.1971)

„Tiberiu Olah /.../ a scris o muzică excelentă, funcțională, adecvată dramaturgiei.” (**D. Costin** – *Cronica filmului „Atunci i-am condamnat pe toți la moarte”*, extras, în *Scânteia*, București, 26.I.1972)

„... veritabilele vedete sunt, în ultimă instanță, imaginea lui Alexandru David și muzica scrisă de Tiberiu Olah.” (**Adriana Rotaru** – *„Atunci i-am condamnat pe toți la moarte”*, extras, în *Informația Bucureștiului*, 27.I.1972)

„Tiberiu Olah (renumitul compozitor a încetat să mai fie doar o garanție; el a devenit un fel de mascotă cinefilă), Olah, zic, izbuteste adesea să umple porii filmului cu partitura sa care ar merita o cronică aparte. Muzica (inconfundabilă; de la primele sunete îți zici: aici e mâna lui Olah) dă un ton unificator atmosferei.” (**Ecaterina Oproiu** – *„Convoiul”*, extras, în *România Liberă*, București, 28.VIII.1981)

„Foarte, foarte mult mă impresionează muzica de film a lui Tiberiu Olah. Când a avut material bun la dispoziție, Olah a scris o muzică de film din care, realmente, se pot scoate piese de sine stătătoare și asculta ca muzică de concert și care, în același timp, a funcționat impecabil pe imagine. Olah este atât de cunoscut, temele lui devin celebre, se dau la radio, se face ilustrație cu ele... Să numesc **Osânda**, care mi s-a părut din punct de vedere muzical extraordinar. Mi-a dat senzația că muzica aceasta vine de nicăieri și de oriunde,

de născând și dintotdeauna, o muzică de naștere de lume” (Cornelia Tăutu - interviu realizat de Mariana Ioan, *Almanahul Cinema*, 1982)

„Olah nu numai că susține, slujește muzical dramaturgia filmului, ci creează un plan muzical de sine-stătător, care îmbogățește scenariul cu noi valențe și sensuri.” (Olguța Lupu - *Mihai Viteazul - muzică de film și suită simfonică*, în *Tiberiu Olah - Restituiri*, ediție alcătuită, îngrijită și adnotată de Olguța Lupu, Editura Muzicală, 2008).

„Prin muzica sa accesibilă și în același timp complexă, cu teme de o mare frumusețe între care se țin legături organice, Olah construiește o dramaturgie mai rafinată, mai subtilă decât cea a peliculei cinematografice, contribuind decisiv la creșterea valorii filmului și creând în același timp o lucrare de sine-stătătoare, ce rezistă fără suportul imaginii sau al scenariului.” (Olguța Lupu - *Mihai Viteazul - muzică de film și suită simfonică*, în *Tiberiu Olah - Restituiri*, ediție alcătuită, îngrijită și adnotată de Olguța Lupu, Editura Muzicală, 2008).

“tonalismul lui Tiberiu Olah nu este ceva de împrumut, în genul celui american, pastişă a muzicii ruse, ci ceva profund original, o curioasă îmbinare a plagalului cu autenticul, o exploatare la maximum a relațiilor de terță de tip lisztian, cu impact deosebit asupra publicului. Prin tonalismul său Tiberiu Olah propune o alternativă viabilă tehnicismului secolului al XX-lea” /.../ “muzica lui Tiberiu Olah este ea însăși un personaj.” /.../ “Prin muzica lui Olah, ale cărei acorduri simfonice susțin cu elocvență și subtilitate tensiunile intrigii, filmul capătă un plus de greutate, de dramatism.” (Andrei Tănăsescu - *Tiberiu Olah și muzica de film*, în *Tiberiu Olah - Restituiri*, ediție alcătuită, îngrijită și adnotată de Olguța Lupu, Editura Muzicală, 2008).